

Dosarul nr. 2ra-1352/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: A. Brăgaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Viorica Gladun în numele și interesele lui Eduard Ceabei,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Ceabei împotriva Întreprinderii de Stat pentru Utilizarea Spațiului Aerian și Deservirea Traficului Aerian „Moldatsa”, intervenient accesoriu Serghei Gheorghita, cu privire la anularea ordinelor de concediere, restabilirea la locul de muncă și încasarea plăților salariale,

împotriva deciziei din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 iunie 2020, Eduard Ceabei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat pentru Utilizarea Spațiului Aerian și Deservirea Traficului Aerian „Moldatsa” (ÎS „Moldatsa”), solicitând:

- anularea Deciziei Consiliului de Administrație, proces-verbal nr. 1 din 5 februarie 2020, privind aprobarea modificărilor în structura organizațională și statului de personal al ÎS „Moldatsa” pentru anul 2020;

- anularea ordinului nr.8 din 14 februarie 2020 cu privire la punerea în aplicare a organigramei, statului de personal și a schemei de încadrare;

- anularea ordinului Ordinul nr.50-P cu privire la preavizare în legătură cu concedierea din funcția deținută în legătură cu reducerea statelor de personal;

- anularea ordinului nr.167-P din 4 mai 2020, cu privire la concedierea salariatului Eduard Ceabei în legătură cu reducerea statelor de personal, în temeiul art. 86 alin. 1) lit. c) din Codul muncii;

- restabilirea lui Eduard Ceabei în funcția de director al Direcției Deservire Trafic Aerian din cadrul ÎS „Moldatsa”;

- încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă din 4 mai 2020 până la restabilirea în funcția anterior deținută.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 4 decembrie 2017, în baza contractului individual de muncă încheiat cu ÎS „Moldatsa”, Ceabei Eduard a fost angajat în

funcția de Director al Direcției Deservirea Traficului Aerian, pe o durată nedeterminată.

La 14 februarie 2020, administratorul interimar al ÎS „Moldatsa”, Veaceslav Frunze, a emis ordinul nr.8, cu privire la punerea în aplicare a organigramei, statului de personal și a schemei de încadrare, având la bază Decizia Consiliului de Administrație, proces-verbal nr. 1 din 5 februarie 2020.

În conformitate cu ordinul enunțat, la 14 februarie 2020 în privința lui Eduard Ceabei a fost emis ordinul nr.50-P cu privire la preavizare în legătură cu concedierea din funcția deținută în legătură cu reducerea statelor de personal.

Nefiind de acord cu emiterea actelor administrative, la 13 martie 2020, reclamantul a adresat administrației întreprinderii o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului de Administrație din 5 februarie 2020, ordinului nr.8 din 14 februarie 2020, cât și a ordinelor subsecvente, motivând că le consideră ilegale și emise pentru a-l înlătura în mod abuziv pe Ceabei Eduard din funcția deținută

La 4 mai 2020, administratorul interimar Veaceslav Frunze, a emis ordinul nr.167-P cu privire la concedierea salariatului Ceabei Eduard în legătură cu reducerea statelor de personal în temeiul art. 88 alin. (2) din Codul muncii.

Reclamantul consideră că Consiliul de Administrație, la adoptarea hotărârii privind aprobarea modificărilor în structura organizațională și statului de personal al ÎS „Moldatsa” - proces-verbal al ședinței nr.1 din 5 februarie 2020, a acționat ilicit și abuziv și nu conform legislației în vigoare, reglementărilor și cerințelor specifice aplicabile activității ÎS „Moldatsa”, decizia luată fiind una formală, adoptată doar cu scopul lichidării de fapt a unor funcții și nu pentru eficientizarea procesului organizațional al întreprinderii.

S-a menționat că Decizia Consiliului de Administrație în vederea modificării organigramei, statului de personal și a schemei de încadrare din 5 februarie 2020, a servit temei pentru emiterea ordinului nr.8 din 14 februarie 2020, care nu reprezintă nimic altceva decât o lichidare nejustificată atât din punct de vedere juridic, economic, organizațional sau tehnologic a Direcției Deservirii Traficului Aerian (DDTA), și crearea unei subdiviziuni noi, care de fapt nu este decât o redenumire în Serviciul Management Traficului Aerian (SMTA), în timp ce sarcinile subdiviziunii rămân aceleași, angajații cu pregătirea profesională specifică rămân aceiași, fiind înlăturați de la conducere sub pretext inventat și ilicit doar directorul DDTA și șeful SDTA.

La fel, consideră că modificările operate prin Decizia Consiliului de Administrație al ÎS „Moldatsa” la 5 februarie 2020 și ordinul nr.8 din 14 februarie 2020 încalcă flagrant principiile de realizare a deservirii traficului aerian prevăzută în Anexele 2 și 11 la Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944.

În susținerea argumentelor privind anularea ordinului nr.167-P din 4 mai 2020 cu privire la concedierea salariatului Ceabei Eduard în legătură cu reducerea statelor de personal, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii s-a indicat că din punct de vedere juridic, procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerea numărului sau statelor de personal, ca să fie una legală și întemeiată, trebuie respectate dispozițiile art. 88 alin. (2) din Codul muncii.

Pentru a genera efect concedierea angajatului, decizia cu privire la concediere trebuie să fie dată cu respectarea condițiilor de legalitate și de temeinicie, prevăzute în norma precizată, iar desființarea locului de muncă să fie efectivă, și să aibă o cauză reală și serioasă.

Astfel că, ordinul nr.8 din 14 februarie 2020 cu privire la punerea în aplicare a organigramei, statului de personal și a schemei de încadrare nu poate fi pus la baza procedurii stabilite de art. 88 lit. a) din Codul muncii, deoarece angajatorul urma să emită un ordin motivat din punct de vedere juridic sau economic. Motivarea ordinului presupune referirea obligatorie a angajatorului la date concrete cu caracter juridic sau economico-financiar, ce impun obiectiv necesitatea optimizării efectivului de angajați, mai mult era obligatoriu ca ordinul angajatorului să fie argumentat și în privința necesității reducerii numărului/statelor de personal.

Anexele care se pretind a fi parte componentă la ordinul nr. 8 din 14 februarie 2020, mai exact statul de personal și schema de încadrare nu au fost prezentate spre cunoștință reclamantului, cum nu este cunoscut nici conținutul hotărârii Consiliului de Administrație, componența nominală/numerică a membrilor prezenți la ședința din 5 februarie 2020, deși asemenea informații au fost solicitate de reclamant prin cererea nr.152 din 21 februarie 2020 și prin cererea suplimentară nr.155 din 24 februarie 2020 dar pe care administrația nu le-a prezentat, ce se califică clar ca o tăinuire a situației de fapt.

Faptul că actul decizional vine de fapt de la administrator, și se supune aprobării de către Consiliul de Administrație al întreprinderii, iar conținutul ordinului administratorului interimar, nu urma să fie unul evaziv, ci trebuia motivat, sub sancțiunea nulității așa cum cere dispoziția art. 88 alin. (1) lit. a) din Codul muncii.

Astfel că ordinul de preaviz al salariatului, obligatoriu urma să conțină motivele care determină concedierea salariatului (motive de fapt și de drept), durata preavizului, criteriile de stabilire a ordinii de prioritate, lista locurilor disponibile în unitate și termenul în care salariatul urmează să opteze pentru a ocupa un loc de muncă vacant. Lipsa unuia din elemente din conținutul deciziei se sancționează cu nulitate absolută a deciziei.

Ordinul nr.50-P din 14 februarie 2020 cu privire la preavizarea salariatului privind concedierea în legătură cu reducerea statelor de personal, a fost adoptat în temeiul ordinului nr.9 din 14 februarie 2020 care nu a fost adus la cunoștință reclamantului, respectiv ordinul de preaviz nu conține motive de fapt care să determine necesitatea desființării și concedierea reclamantului din funcție, nu a fost respectat principiul priorității, sau să îi fie propus un alt loc de muncă vacant, care să corespundă aptitudinilor și pregătirii sale profesionale.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei, în cadrul ședinței de judecată din 26 noiembrie 2020 (vol.I, f.d.183), reprezentatul reclamantului a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând:

- anularea în parte a Deciziei Consiliului de Administrație, pct.3 din proces-verbal nr.1 din 5 februarie 2020, privind aprobarea modificărilor în structura organizațională și statului de personal al ÎS „Moldatsa” pentru anul 2020;

- anularea Ordinului nr.8 din 14 februarie 2020 cu privire la punerea în aplicare a organigramei, statului de personal și a schemei de încadrare;
- anularea Ordinului nr.9 din 14 februarie 2020 cu privire la reducerea statelor de personal;
- anularea Ordinului nr.50-P cu privire la preavizare în legătură cu concedierea din funcția deținută în legătură cu reducerea statelor de personal;
- anularea Ordinului nr. 167-P din 4 mai 2020 cu privire la concedierea salariatului Eduard Ceabei în legătură cu reducerea statelor de personal, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii;
- restabilirea lui Eduard Ceabei în funcția de director al Direcției Deservire Trafic Aerian din cadrul ÎS „Moldatsa”;
- încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă din 4 mai 2020 până la restabilirea în funcție.

Prin încheierea protocolară din 4 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în calitate de intervenient accesoriu, s-a atras în proces Serghei Gheorghîța. (vol. I, f.d. 218)

Prin hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Ceabei împotriva Întreprinderii de Stat pentru Utilizarea Spațiului Aerian și Deservirea Traficului Aerian „Moldatsa”, intervenient accesoriu Serghei Gheorghîța, cu privire la anularea ordinelor de concediere, restabilirea la locul de muncă și încasarea plăților salariale, ca neîntemeiată.

La 28 decembrie 2020, avocatul Viorica Gladun, în interesele apelantului Eduard Ceabei, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către avocatul Viorica Gladun în interesele apelantului Ceabei Eduard și s-a menținut hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că, argumentele și afirmațiile invocate de apelant sunt vădit lipsite de suport juridic și au fost examinate de prima instanță sub toate aspectele.

Totodată, soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii este corectă, rezultată din aprecierea justă a materialului probator și a normelor de drept material.

Colegiul a constatat că nu există temei de anulare a Deciziei Consiliului de Administrație, pct.3 din proces-verbal nr. 1 din 5 februarie 2020, privind aprobarea modificărilor în structura organizațională și statului de personal al ÎS „Moldatsa” pentru anul 2020, a ordinului nr.8 din 14 februarie 2020 cu privire la punerea în aplicare a organigramei, statului de personal și a schemei de încadrare, a ordinului nr.9 din 14 februarie 2020 cu privire la reducerea statelor de personal, a ordinului nr.50-P cu privire la preavizare în legătură cu concedierea din funcția deținută în legătură cu reducerea statelor de personal, precum și a ordinului nr.167-P din 4 mai 2020, cu privire la concedierea salariatului Ceabei Eduard în legătură cu reducerea statelor de personal, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din

Codul muncii, or, au fost emise în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare, iar temei de anulare a acestora nu se atestă.

La 28 iulie 2021, acționând în numele și interesele recurentului Eduard Ceabei, avocatul Viorica Gladun a declarat recurs împotriva deciziei din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă.

La concert, consideră că hotărârile contestate au fost adoptate cu încălcări flagrante a regulilor de apreciere a probelor, instanța de fond și de apel au acționat după judecată proprie, neglijând unele probe decisive prezentate și susținute de partea reclamantă, precum și au fost ignorate exigențele legii materiale, fapt ce a condus la soluții contradictorii și ilegale.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentului și avocatului acestuia la 30 iunie 2021 (vol. I, f.d.108), prin intermediul poștei electronice, iar recursul a fost depus la 28 iulie 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expeditată pentru cunoștință intimaților la 9 august 2021.

Prin referința din 6 septembrie 2021, ÎS „Moldatsa” a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, invocând că este neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Viorica Gladun în numele și interesele lui Eduard Ceabei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Viorica Gladun în numele și interesele lui Eduard Ceabei.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari